

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/54/2016
Identifikačné číslo spisu: 2014200919
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200919.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu K. I., bytom D., právne zastúpený Mgr. Ing. Mariánom Galbavým, advokátom, so sídlom Piešťanská 3, 917 01 Trnava, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, odbor železničnej polície, Kollárova 31, 917 02 Trnava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-TT-ZP-303-001/2014 zo dňa 22. októbra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/240/2014-59 zo dňa 24. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/240/2014-59 zo dňa 24. marca 2016 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I Predmet konania

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TT-ZP-303-001/2014 zo dňa 22.10.2014 a rozhodnutie č. KRPZ-TT-ZP2-SK-40/2014 zo dňa 31.07.2014, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku organizovania verejných športových podujatí podľa § 26 ods. 1 písm. f) zák. č. 1/2014 Z.z. o organizovaní verejných športových podujatí a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 1/2014 Z.z.“) na tom skutkovom základe, že dňa 16.03.2014 o 23:00 hod. v železničnej stanici Trnava po pricestovaní vlakom z futbalového zápasu Corgoň ligy medzi mužstvami Športového klubu Slovan Bratislava a Football club Spartak Trnava (rizikové podujatie) v dave fanúšikov vykrikoval „kokoti zelení“ a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

S poukazom na § 47 ods. 1 a ods. 2 Správneho poriadku krajský súd uviedol, že z výroku uvedenom v

prvostupňovom rozhodnutí vyplýva, že žalobca sa mal dopustiť priestupku tým, že dňa 16.03.2014 o 23:00 hod., v železničnej stanici Trnava, po pricestovaní vlakom z futbalového zápasu Corgoň ligy medzi mužstvami Športového klubu Slovan Bratislava a Football club Spartak Trnava, označené ako rizikové podujatie, v dave fanúšikov vykrikoval „kokoti zelení“. Z uvedeného výroku však podľa názoru krajského súdu nie je zrejmé, že nadávky smerovali voči konkrétnym osobám. Z obsahu pripojeného spisu síce vyplýva, že tieto nadávky mali smerovať voči dvom príslušníkom Policajného zboru, a to D. Z. a K. J., avšak táto skutočnosť nebola premietnutá vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia.

Žalovaný ako druhostupňový správny orgán tento nedostatok prvostupňového rozhodnutia neodstránil, keď vo výroku svojho rozhodnutia vyslovil len to, že zamietá odvolanie žalobcu a potvrdzuje prvostupňové rozhodnutie.

Z vyššie uvedeného dôvodu je preto podľa názoru krajského súdu potrebné považovať námietku žalobcu, že urážka bola neadresná, vyriešená voči neurčitým osobám, za dôvodnú.

Podľa krajského súdu výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať špecifikáciu konania (priestupku) v takej miere, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver vyplýva z ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku ako aj zásad správneho trestania, podľa ktorých v rozhodnutiach sankčného charakteru, ktorými sú i rozhodnutia správnych orgánov o priestupkoch, je nevyhnutné presné vymedzenie konania, za ktoré je subjekt postihnutý. Presné pomenovanie protiprávneho konania sa uskutočňuje konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, príp. i uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Výrok rozhodnutia musí jednoznačne vymedziť akého protiprávneho konania sa páchatel dopustil a v akom skutkovom priebehu spáchaný priestupok spočíva. Nepostačuje ak tieto náležitosti obsahuje len odôvodnenie rozhodnutia, keďže len výroková časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania.

Z uvedeného dôvodu krajský súd konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného sa dôsledne nedodržiavalo týmito zásadami, ktoré sú uvedené v ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku, keď v oboch rozhodnutiach absentuje presné označenie skutku, a to absentuje označenie osôb, voči ktorým urážlivé výroky boli adresované.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal.

II

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalovaného

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa s názorom krajského súdu nestotožnil, nakoľko prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného obsahuje vo výrokovej časti náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 372/1990 Zb. a aj Správny poriadok. Výrok rozhodnutia je náležite odôvodnený tak v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia ako aj v rozhodnutí žalovaného. Výrok rozhodnutia obsahuje všetky zákonné náležitosti a reflektuje spáchaný priestupok tak, ako je priestupok v zákone uvedený vzhľadom na naplnenie všetkých stránok skutkovej podstaty priestupku diváckeho násillia podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona č. 1/2014 Z.z.

Žalovaný má za to, že prvostupňový správny orgán nepochybil a žalovaný nemal aký nedostatok prvostupňového rozhodnutia odstraňovať tak, ako to konštatoval krajský súd, nakoľko podľa skutkovej podstaty priestupku podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona č. 1/2014 Z.z. objektom skutkovej podstaty je ochrana verejného poriadku a ochrana osôb, ktoré sa spolupodieľajú na ochrane verejného poriadku a zabezpečení dôstojného a nerušivého priebehu športového podujatia ako aj presunu účastníkov tohto

podujatia na podujatie a z neho. Príslušníci PZ boli iba hmotným predmetom útoku a nie poškodenými, tak ako to uvádza aj zákon č. 372/1990 Zb.

III

Zhrnutie vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na svojej argumentácii uvedenej pred správnymi orgánmi a krajským súdom.

IV

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. KRPZ-TT-ZP2-SK-40/2014 zo dňa 06.05.2014 správny orgán uložil obvinenému z priestupku pokutu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. vo výške 300 €, proti ktorému podal žalobca odpor.

Krajské riaditeľstvo PZ v Trnave, odbor železničnej polície, oddelenie železničnej polície PZ v Trnave, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. KRPZ-TT-ZP2-SK-40/2014 zo dňa 31.07.2014 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku na úseku organizovania verejných športových podujatí podľa § 26 ods. 1 písm. f) zák. č. 1/2014 Z.z. na tom skutkovom základe, že dňa 16.03.2014 o 23:00 hod. v železničnej stanici Trnava po pricestovaní vlakom z futbalového zápasu Corgoň ligy medzi mužstvami Športového klubu Slovan Bratislava a Football club Spartak Trnava (rizikové podujatie) v dave fanúšikov vykrikoval „kokoti zelení“. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 €.

V rozhodnutí uviedol, že na ústnom pojednávaní dňa 31.07.2014 sa žalobca k uvedenému výroku priznal a na otázku žalovaného čo predchádzalo predmetnému výroku žalobca odpovedal, že neprimeraný prístup policajtov k fanúšikom. Svedkovia, príslušníci PZ, D. Z. a K. J. uviedli, že žalobca uvedené slová povedal.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-TT-ZP-303-001/2014 zo dňa 22.10.2014 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

V rozhodnutí uviedol, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je vecne, obsahovo a formálne správne. Vykonané dôkazy a vykonané dokazovanie postačujú na to, aby bolo žalobcovi spoľahlivo preukázané spáchanie predmetného priestupku. Žalobca po celý čas konania o priestupku ako aj počas ústneho pojednávania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti alebo tvrdenia, ktoré by dosvedčovali jeho nevinu.

VI

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 24.03.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup

nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.03.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona č. 1/2014 Z.z. priestupku diváckeho násillia sa dopustí ten, kto v súvislosti s účasťou na podujatí hrubo znevažuje, uráža alebo ohrozuje organizátora podujatia, hlavného usporiadateľa, usporiadateľa, bezpečnostného manažéra, zamestnanca prevádzkovateľa strážnej služby, dozorný orgán, príslušníka obecnej polície, príslušníka Policajného zboru, delegáta zväzu alebo dobrovoľníka verbálne, gestom, grafickým zobrazením alebo iným spôsobom.

Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 1/2014 Z.z. za priestupok podľa odsekov 1 a 2 možno uložiť pokutu do 1 500 eur. Ak bol tento priestupok spáchaný na rizikovom podujatí, možno uložiť pokutu do 3 000 eur.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie veci.

Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TT-ZP-303-001/2014 zo dňa 22.10.2014 a rozhodnutie č. KRPZ-TT-ZP2-SK-40/2014 zo dňa 31.07.2014.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, má odvolací súd za preukázané, že KR PZ v Trnave, odbor železničnej polície, oddelenie železničnej polície PZ Trnava, rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. KRPZ-TT-ZP2-SK-40/2014 zo dňa 06.05.2014 uložil obvinenému z priestupku - žalobcovi za spáchanie priestupku podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona č. 1/2014 Z.z. pokutu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. vo výške 300 €. Proti rozkazu podal žalobca odpor.

KR PZ v Trnave, odbor železničnej polície, oddelenie železničnej polície PZ v Trnave, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. KRPZ-TT-ZP2-SK-40/2014 zo dňa 31.07.2014 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku na úseku organizovania verejných športových podujatí podľa § 26 ods. 1 písm. f) zák. č. 1/2014 Z.z. na tom skutkovom základe, že dňa 16.03.2014 o 23:00 hod. v železničnej stanici Trnava po pricestovaní vlakom z futbalového zápasu Corgoň ligy medzi mužstvami Športového klubu Slovan Bratislava a Football club Spartak Trnava (rizikové podujatie) v dave fanúšikov vykrikoval „kokoti zelení“. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 €.

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-TT-ZP-303-001/2014 zo dňa 22.10.2014 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Skutkový stav bol v konaní preukázaný vykonaným dokazovaním, a to výsluchom žalobcu a svedkov K. J., D. Z., záznamom z hliadky zo dňa 17.03.2014 o podaní vysvetlenia žalobcu, záznamom z hliadky zo dňa 28.03.2014 o podaní vysvetlenia svedkom N. N., záznamom z hliadky zo dňa 28.03.2014 o podaní vysvetlenia svedkom S. K., záznamom z hliadky zo dňa 28.03.2014 o podaní vysvetlenia svedkom D. Z., hlásením o použití donucovacieho prostriedku proti žalobcovi dňa 16.03.2014, úradným záznamom hliadky zo dňa 16.03.2014 k priestupku, záznamom o predvedení a eskortovaní žalobcu zo dňa 16.03.2014 a zápisom dychovej skúšky žalobcu zo dňa 16.03.2014. Zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 31.07.2014 vyplynulo, že žalobca doznal, že uvedené slová povedal, a to z dôvodu neprimeraného prístupu príslušníkov PZ k fanúšikom a ich zbytočnému zákroku. Podľa žalobcu, uvedené slová nie sú hrubou urážkou a neboli presne adresované konkrétnym príslušníkom PZ.

Príslušníci PZ K. J. a D. Z. ako svedkovia na otázku správneho orgánu, či žalobca povedal slova „kokoti zelení“ K. J. povedal, že áno a D. Z. povedal, že videl ako žalobca povedal uvedené slová. Obaja príslušníci PZ uviedli, že uvedené slová sa ich dotkli.

Na tomto mieste považuje najvyšší súd za dôležité zdôrazniť, že nebolo rozhodujúce, či uvedené slová boli adresované konkrétnym príslušníkom PZ, ale rozhodujúcou skutočnosťou bolo, že zákonodarca v zákone č. 1/2014 Z.z. hrubé, znevažujúce a urážanie správanie a vyjadrovanie na adresu taxatívne vymenovaných a individuálne nešpecifikovaných osôb (viď nižšie) charakterizoval ako konanie v rozpore so zákonom, a teda konanie, ktoré je možné sankčne postihnúť.

Zákon č. 1/2014 Z.z. upravuje organizovanie športových podujatí tak, aby vznikol efektívny systém právnych nástrojov, prostriedkov a postupov, ktorý prinesie okrem systematicky upravených pravidiel organizovania športových podujatí aj zodpovedajúce kontrolné a sankčné mechanizmy, ktorých cieľom je na jednej strane ochrana verejného poriadku, bezpečnosti a pohodlia účastníkov verejných športových podujatí a na strane druhej prevencia a eliminácia výskytu diváckeho násillia na týchto podujatiach.

Dôvodová správa k zákonu č. 1/2014 Z.z. k § 26 uvádza, že „zákon vymedzuje skutkové podstaty priestupkov diváckeho násillia, ktorých sa účastník podujatia môže dopustiť aj na bežnom podujatí, nie iba na rizikovom podujatí. Za priestupky diváckeho násillia sa bude považovať:

- vnásanie na miesto konania podujatia a používanie pyrotechnického výrobku, strelnej zbrane, chladnej zbrane alebo inej veci, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším,
- používanie štátnych symbolov cudzích štátov alebo ich predchodcov znevažujúcim spôsobom alebo iným spôsobom, ktorým možno podnecovať k narušeniu verejného poriadku alebo ohrozeniu riadneho priebehu domáceho podujatia riadeného príslušným športovým zväzom,
- vstupovanie v čase konania podujatia do priestorov športoviska bez súhlasu organizátora,
- vhadzovanie predmetov do priestoru športoviska,
- hrubé znevažovanie, urážanie, ohrozovanie alebo provokovanie organizátora, hlavného usporiadateľa, usporiadateľa, bezpečnostného manažéra, člena súkromnej bezpečnostnej služby, dozorného orgánu, delegáta zväzu, príslušníka obecnej polície, príslušníka Policajného zboru alebo dobrovoľníka vykonané verbálne, gestom, grafickým zobrazením alebo iným spôsobom v súvislosti s účasťou na podujatí,
- neoprávnené bránenie v pokojnom prístupe účastníkov podujatia na miesto konania podujatia, alebo
- neoprávnené bránenie účastníkom podujatia v tom, aby sa pokojne rozišli,
- čin, ktorý má znaky priestupku proti verejnému poriadku, priestupku extrémizmu, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu alebo priestupku proti majetku podľa Priestupkového zákona, ak je násilnej/agresívnej povahy a ak bol spáchaný v súvislosti s účasťou na podujatí, t. j. ak sa ho dopustí účastník verejného podujatia v čase a mieste konania verejného podujatia alebo v jeho okolí alebo na inom mieste počas premiestňovania sa na miesto konania podujatia alebo z miesta konania podujatia, vrátane dopravných prostriedkov alebo prevádzok služieb.

Spáchanie uvedených "všeobecných priestupkov" agresívnym spôsobom v súvislosti s účasťou na verejnom podujatí, veľmi často za prítomnosti veľkého počtu osôb (mládeže, žien a detí) významne zvyšuje závažnosť týchto deliktov, čo odôvodňuje špeciálnu právnu úpravu v osobitnom zákone s možnosťou uloženia vyššej sankcie ako pri bežných priestupkoch.

Zákon upravuje výšku pokút za priestupky diváckeho násillia. Ak sa týchto priestupkov dopustí účastník nerizikového podujatia bude možné uložiť mu pokutu až do výšky 1 500 eur. Ak sa priestupku diváckeho násillia dopustí účastník podujatia v rámci rizikového podujatia môže mu byť uložená pokuta až do 3 000 eur.“

Najvyšší súd sa po preskúmaní veci nestotožnil s názorom krajského súdu, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu aj žalovaného absentuje presné označenie skutku, a to označenie osôb, voči ktorým urážlivé výroky žalobcu boli adresované.

Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd uvádza, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu aj žalovaného je dostatočne špecifikovaný vzhľadom na skutkovú podstatu priestupku podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona č. 1/2014 Z.z. Objektom skutkovej podstaty je ochrana verejného poriadku a ochrana osôb, ktoré sa spolupodieľajú na ochrane verejného poriadku a zabezpečení dôstojného a nerušivého priebehu športového podujatia ako aj presunu účastníkov tohto podujatia, na podujatie a z neho. Ide o rozdiel oproti priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb., kde by bolo možné vychádzať z tvrdení žalobcu, že spoločensky, politicky a verejne činné osoby, sú povinné strpieť väčšiu mieru zásahov a obmedzení do svojho práva na ochranu osobnosti, nakoľko v tomto prípade nie je chráneným záujmom občianske spolunažívanie, ale ochrana verejného poriadku. Príslušníci PZ tak neboli poškodenými v predmetnom priestupkovom konaní, ale iba svedkovia. Z uvedeného dôvodu tak tieto osoby (príslušníci PZ) nemusia byť uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Najvyšší súd k tvrdeniu žalobcu, že slová „kokoti zelení“ nie sú hrubou urážkou uviedol, že ide o silno hanlivý výraz dehonestujúci príslušníkov PZ, ktorý možno určite chápať ako hrubú urážku.

Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ako aj rozhodnutí žalovaného, dospel k záveru, že rozhodnutia žalovaného sú vecne, obsahovo a formálne správne. Žalovaný sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré kládol žalobcovi za vinu, žalobcovi bola daná možnosť a priestor na vyjadrenie sa (ústne pojednávanie), mohol svedkom klásť otázky a zhodnotiť všetky dôkazy, na základe ktorých žalovaný rozhodol o žalobcovej vine a o uložení sankcie. Žalobca sa k spáchanému priestupku sám priznal a opísal okolnosti spáchania daného priestupku. Žalobcu usvedčovali aj výpovede svedkov, a to K. J. a D. Z..

Podľa názoru najvyššieho súdu žalovaný pri ukladaní sankcie správne aplikoval § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. a uložil žalobcovi pokutu na spodnej hranici sadzby ustanovenej v § 26 ods. 3 zákona č. 1/2014 Z.z.

S poukazom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného a aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto podľa § 220 O. s. p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1, ods. 2 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.